

konoplan

induplati glasilo delovne organizacije

induplati jarše

LETO XXV.

ŠT. 9, SEPTEMBER 1976

CENA 0,20 DIN

Ob prazniku samoupravljanja

Letos praznujemo v INDUPLATI že 26-letnico samoupravljanja. Sedemnajsti september 1950, vklesan v marmorno ploščo pri vhodu, nas spominja na pretekla leta, obenem pa nam nalaga, da še v naprej razvijamo in krepimo naše samoupravljanje.

Obdobje, dolgo četrto stoletje, nam kaže uspehe in težave, s katerimi smo se srečevali vsa ta leta (gospodarska reforma, stabilizacija gospodarstva itd.). Doseženi rezultati nam povedo, da je naša usmeritev pravilna. Od prvih delavskih svetov in upravnih odborov smo po sprejetju nove ustave l. 1973 v razvijanju samoupravljanja storili velik korak naprej z uveljavljanjem delegatskega sistema upravljanja na vseh gospodarskih, družbenih in političnih področjih, isto velja tudi za ustanovitev samoupravnih interesnih skupnosti. To se odraža predvsem v samoupravnem sporazumevanju in dogovarjanju med uporabniki in izvajalci. Izkušnje, pridobljene pri tem, že marsikje v svetu skušajo

s pridom vnesti v svoje vsakdanje življenje, oziroma delo.

Tudi naša delovna organizacija beleži pod delavsko samoupravo vedno znova uspehe, tako pri razvijanju samoupravljanja, samoupravnem dogovarjanju in pa na področju modernizacije tovarne.

Na kratko pogledimo, kaj je v INDUPLATI novega od lanskega septembra pa do danes? Koledarsko je to zelo kratek čas, vendar pa se je v tem času zgodilo marsikaj pomembnega.

V lanskem septembru se je naši delovni organizaciji pridružil obrat konfekcije v Mokronogu, v letošnjem letu pa sta se nam pridružili še dve delovni organizaciji — Opekarna Radomlje in Slanik Mengeš. Delavci, zaposleni tako v omenjenih delovnih organizacijah kot tudi naši delavci, so se na zborih delovnih ljudi samoupravno dogovorili za združitve. Delavci iz pridruženih delovnih organizacij so z dnevom pridružitve postali enakopravni člani delovne organizacije

INDUPLATI Jarše z vsemi pravicami in dolžnostmi.

Modernizacija tovarne:

1. oktobra 1975 je pričel obratovati širinsko-razpenjalni stroj ARTOS, kateri je za današnjo tehnologijo nepogrešljiv in se od dneva, ko je stekel, praktično še ni ustavil, razen v času obveznega vzdrževanja. Dokončno je bila v začetku letošnjega leta modernizirana predilnica, v oplemenitilnici je bil montiran še drugi HT aparat. V mesecu maju je bila postavljena nova zračna hala, skladišče konfekcijskih izdelkov smo preselili v preurejene prostore bivše oplemenitilnice, fizikalni laboratorij smo pa preselili v nove sodobne prostore v veznem hodniku. V glavnem so končana vsa velika investicijska dela, prav zadnje dni pa lahko vidimo, kako polagajo zadnje metre asfalta, ki bodo koristno služili pri transportu, obenem pa bo dajalo novo, lepšo podobo zunanjemu videzu tovarne.

Pozabili nismo tudi na družbeni standard. Tako je bil odprt dom v Umagu kot tudi na Mali planini, z dostopnimi cenami. Brezplačno je letovalo v Umagu 23 socialno in zdravstveno šibkih delavcev. Nova pridobitev sta tudi oba avtomata za hladne napitke, katere je nabavila TOZD restavracija INDUPLATI.

Naj končam z naštevanjem. Napredek je viden na vsakem koraku. Vendar pa se moramo pri vsem napredku in rezultatih spomniti, da vsega tega, kar imamo, nismo ustvarili sami, ampak so nam k temu, kar imamo danes, pripomogli tudi tisti, ki so že dolgo ali pa šele malo časa upokojeni. To so torej tudi rezultati minulega dela.

Ob praznovanju 26-letnice samoupravljanja čestitam vsem članom kolektiva k njihovem prazniku z željo, da bi še v naprej tako uspešno gradili in ustvarjali našo socialistično in samoupravno prihodnost.

Stane Jerman, predsednik DS DO

Pogled na tovarno z igrišča

Spremembe samoupravnih aktov

Delavski svet delovne organizacije je na svojem zadnjem zasedanju 24. 8. 1976 soglasno potrdil predlog sprememb in dopolnitev samoupravnega sporazuma o združevanju TOZD v delovno organizacijo in pri tem sklenil, da se ta predlog posreduje delavcem združenih TOZD v javno obravnavo ter sprejemanje. Navedeni predlog sprememb sporazuma je potreben zaradi ureditve novih razmerij, ki so nastala s pripojitvijo bivšega obrtnega podjetja SLAMNIK Mengeš kot TOZD k naši delovni organizaciji. Tako se z navedenimi spremembami opredeljuje položaj nove TOZD v naši delovni organizaciji, katere dejavnost se nujno vsklaja z dejavnostjo naše TOZD Proizvodnja. Pri tem se dejavnost TOZD SLAMNIK Mengeš razširja od njene dosedanje dejavnosti še na konfektioniranje prtov in garnitur ter taborne opreme. V določbah o poslovnih odnosih med združenimi TOZD se odnosi nove TOZD SLAMNIK Mengeš opredeljujejo načelno na enaki osnovi, na kateri temeljijo tudi odnosi naše TOZD Proizvodnja, s čimer se v določenem smislu dejansko izenačuje njun položaj. Pri tem so v tem poglavju dodane nove določbe, s katerimi se urejajo dohodkovni odnosi med združenimi TOZD, in sicer skladno z rešitvami, ki nam jih na tem področju daje osnutek zakona o združenem delu, ko opredeljuje medsebojne odnose med TOZD pri ustvarjanju in delitvi skupnega prihodka, tj. dohodka, ustvarjenega s skupnim delom delavcev dveh ali več TOZD, oz. dohodka, ustvarjenega v sodelovanju med proizvajalnimi in prometnimi organizacijami. Položaj nove TOZD SLAMNIK Men-

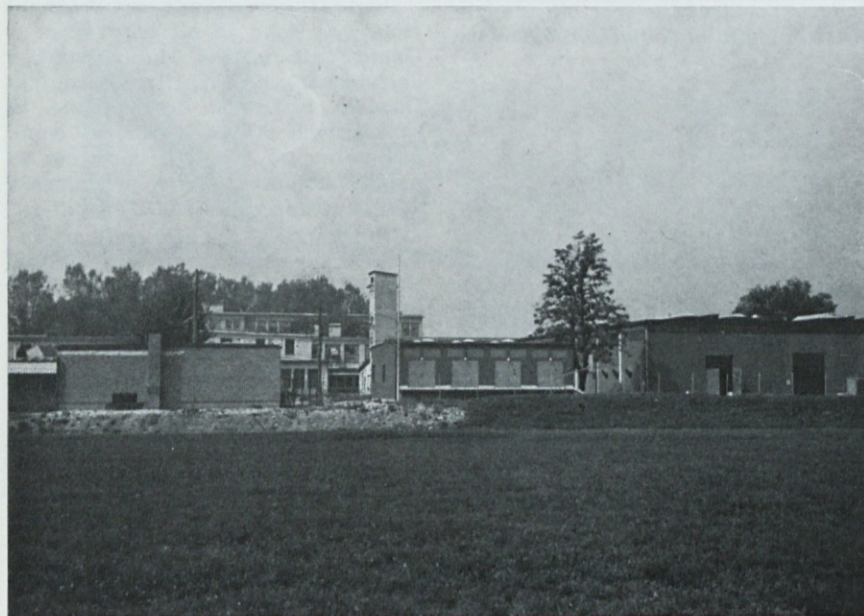
geš se izenačuje tudi pri določitvi odgovornosti TOZD za obveznosti delovne organizacije in drugih TOZD v njeni sestavi.

Tako naj bi po predlogu tudi nova TOZD SLAMNIK Mengeš enako kot naša TOZD Proizvodnja odgovarjala za obveznosti delovne organizacije solidarno (tj. nerazdelno) in neomejeno. Za obveznosti nove TOZD SLAMNIK Mengeš pa naj bi odgovarjala naša TOZD Proizvodnja subsidiarno (tj. podrejeno, se pravi šele v primeru, ko upnik ne bi mogel izterjati svojih terjatev od nje kot dolžnika) in največ do zneska din 50.000 posamezne obveznosti, se pravi le omejeno. Prav enako pa naj bi tudi nova TOZD SLAMNIK Mengeš odgovarjala za obveznosti naše TOZD Proizvodnje (zaradi česar bo potrebno v statutu TOZD Proizvodnje spremeniti v njenem imenu dosedanje kratico odgovornosti »b. o.«, ki pomeni brez odgovornosti, v kratico »o. sub. o.«, ki pomeni omejena subsidiarna odgovornost). Takšno izenačitev položaja nove TOZD SLAMNIK Mengeš s položajem naše TOZD Proizvodnja narekuje predvideni razvoj te nove TOZD, ki naj bi v prihodnosti združevala v sebi vso konfekcijsko dejavnost v delovni organizaciji. Seveda pa so pri tem glede na trenutno stanje potrebni določeni odmiki, ki se kažejo v tem, da nova TOZD SLAMNIK Mengeš po navedenem predlogu sprememb sporazuma za zdaj še ne bi prevzemala enakih obveznosti do naših preostalih dveh TOZD Industrijska prodajalna in Restavracija in počitniški domovi, kot jih ima TOZD Proizvodnja. Tako nova TOZD SLAMNIK Mengeš za zdaj še ne bi prevzemala

obveznosti sanacije navedenih dveh TOZD, prav tako pa tudi nobenih odgovornosti za obveznosti teh dveh TOZD v pravnem prometu z drugimi. Enako kot TOZD Proizvodnja pa naj bi tudi nova TOZD SLAMNIK Mengeš pooblastila delovno organizacijo, da opravlja zanj vsa pravna opravila v pravnem prometu z drugimi. Z navedenim predlogom sprememb sporazuma se seveda tudi dopolnjujejo določbe glede sestave organov delovne organizacije, to je njenega delavskega sveta in sveta za medsebojna razmerja. Delegatska ureditev teh organov seveda terja, da se vanju vključijo tudi delegati nove TOZD SLAMNIK Mengeš, ki naj bi v delavski svet delovne organizacije volila 2 delegata, v svet za medsebojna razmerja pa enega. Pri tem določa predlog navedenih sprememb sporazuma, da morajo biti dopolnilne volitve v navedena organa opravljene v roku 60 dni od dneva uveljavitve teh sprememb sporazuma. Te spremembe sporazuma bodo sprejemale TOZD, ki so že udeležene tega sporazuma. Nova TOZD SLAMNIK Mengeš mora namreč sprejeti celotni sporazum o združevanju, vključno seveda s temi njegovimi zadnjimi spremembami. Zaradi tega je uveljavitev teh sprememb sporazuma obenem vezana na poseben pogoj, da namreč k njim obenem s celotnim sporazumom o združevanju veljavno pristopi nova TOZD SLAMNIK Mengeš.

S sprejemom navedenih sprememb sporazuma in pristopom nove TOZD SLAMNIK Mengeš k našemu sporazumu o združevanju ter izvedbo dopolnilnih volitev delegatov te nove TOZD v organe naše delovne organizacije bo sklep o njeni pripojitvi, ki smo ga izglasovali, praktično uveljavljen v naši samoupravno-organizacijski ureditvi.

V zvezi s pripojitvijo nove TOZD SLAMNIK Mengeš pa bomo morali obenem sprejeti še poseben sporazum o prenosu njenih sredstev, pravic in obveznosti. Ta sredstva, pravice in obveznosti se bodo prenašale po stanju na dan 30. 6. 1976, s katerim je bila izvršena pripojitev. Glede na to pa, da se je SLAMNIK Mengeš pripojil k naši delovni organizaciji kot TOZD, ki je lahko nosilec sredstev, pravic in obveznosti, naj bi vsa tako ugotovljena sredstva, pravice in obveznosti v celoti obdržal. Z navedenim sporazumom se bodo tako dejansko ta sredstva, pravice in obveznosti SLAMNIK Mengeš le ugotovila po stanju na dan njegove pripojitve, medtem ko se ne bodo kakorkoli prenašala. Sprejem tega sporazuma bo zaradi tega več ali manj le ugotovitev dejanskega stanja glede sredstev, pravic in obveznosti te TOZD po stanju na dan njune pripojitve, sicer pa zgolj formalno pravni akt.

Z igrišča: nova oplemenitilnica, trafo postaja, čistilne naprave

Ingo Paš

Kdo in koliko Z malim zadovoljne

V prejšnji številki smo brali poročilo o delu odbora za reševanje stanovanjske problematike, ki je imel tudi letos dokaj težko in odgovorno delo. Marsikoga pa bo zanimalo, komu so bila razpoložljiva sredstva dodeljena.

Največ sredstev je bilo namenje-

nih za stanovanjsko izgradnjo, dogradnjo in nadgradnjo, in sicer din 1.680.000,00. Kljub temu pa predstavlja ta znesek komaj dobro polovico potrebnih sredstev za rešitev vseh prošenj. Na podlagi točkovanja so bila razpoložljiva sredstva takole razdeljena:

1. Cerar Jože	tkalnica	55.100,00 din
2. Cerar Metka	uprava	68.900,00 din
3. Gerbec Jože	tkalnica	
Gerbec Ivana	uprava	110.200,00 din
4. Gorjan Marija	uprava	35.000,00 din
5. Habjan Vera	uprava	27.600,00 din
6. Hren Anton	tkalnica	27.600,00 din
7. Hribovšek Slavko	tkalnica	
Hribovšek Jelka	tkalnica	25.000,00 din
8. Janc Angela	konfekcija	45.900,00 din
9. Jerman Hilda	konfekcija	10.000,00 din
10. Juračič Anton	vzdrževanje	
Juračič Francka	konfekcija	174.400,00 din
11. Kepec Vinko	tkalnica	68.900,00 din
12. Kern Magdalena	uprava	23.000,00 din
13. Klešnik Jože	uprava	64.300,00 din
14. Kodrič Boris	konfekcija Mokronog	
Kodrič Antonija	konfekcija Mokronog	137.800,00 din
15. Košenina Franc	predilnica	32.100,00 din
16. Kovačič Vera	tkalnica	55.100,00 din
17. Kralj Mihael	vzdrževanje	68.900,00 din
18. Lončar Franc	vzdrževanje	20.000,00 din
19. Marinkovič Štefka	tkalnica	59.700,00 din
20. Osolnik Marija	tehnični sektor	45.900,00 din
21. Oštir Ivan	vzdrževanje	
Oštir Marija	konfekcija	59.700,00 din
22. Peče Regina	predilnica	32.100,00 din
23. Pušlar Alojz	tkalnica	10.000,00 din
24. Rauh Draga	tkalnica	32.100,00 din
25. Starovašnik Marija	tkalnica	55.100,00 din
26. Šimic Miro	tehnični sektor	
Šimic Ivanka	uprava	96.500,00 din
27. Škarja Drago	konfekcija Mokronog	50.500,00 din
28. Štebal Pavla	tkalnica	25.000,00 din
29. Vrhovnik Marjan	uprava	68.900,00 din
30. Završnik Majda	uprava	35.000,00 din
31. Zupančič Metka	uprava	27.600,00 din
32. Zučko Rudi	vzdrževanje	
Zučko Francka	predilnica	32.100,00 din
		1.680.000,00 din

V celoti sta bili rešeni prošnji za nakup novih stanovanj, in sicer:

1. Baškovič Boža	uprava	100.000,00 din
2. Nakrst Majda	konfekcija	100.000,00 din
		200.000,00 din

Tudi sredstva za izboljšanje stanovanjskih razmer v obstoječih stanovanjskih prostorih je bilo dovolj. Prejeli so jih naslednji prosilci:

1. Limoni Drago	vzdrževanje	20.000,00 din
2. Rode Ignac	uprava	20.000,00 din
3. Semeja Pavla	predilnica	20.000,00 din
4. Stupica Božo	vzdrževanje	
Stupica Marija	tehnična služba	40.000,00 din
5. Zupan Marija	uprava	20.000,00 din
		120.000,00 din

V letu 1976 je bilo torej skupaj odobrenih posojil za reševanje stanovanjske problematike v višini din 2.000.000,00.

Poleg teh sredstev pa smo od iz-

plačanih osebnih dohodkov v letošnjem letu vplačali v sklad za solidarnostno izgradnjo stanovanj znesek din 849.851,65.

M. C.

V soboto, 28. avgusta so se naše delavke iz Peč odpravile na sindikalni izlet. Imeli smo že vrsto sindikalnih izletov osnovnih organizacij in bili so zelo pestri, imeli so bogat program.

O našem dislociranem obratu v Pečah, kjer je zaposlenih 46 delavk, ni nihče premišljal.

Pravzaprav imajo svojo organizacijo sindikata in — po pravilu brigaj se zase — jih ni nihče povabil, da bi se jim pridružile. Bilo bi prav, če bi jih, recimo OOS konfekcija, povabila s seboj — izleti ustvarjajo tovarštvo in prijateljstvo in ni bilo prav, da smo nanje pozabili. Tako so si izlet organizirale same.

Odločile so se, da obiščejo naš dom na Mali planini, ker tam še niso bile, predvsem pa zato, ker je imela njihova OOS zelo malo denarja. V prijetnem razpoloženju sem jih našla, ko sem prišla v dom. Bilo jih je približno polovica, ena izmena.

Povedale so tole:

Vse nismo šle, ker ni enotnosti. Naša izmena je v redu, na drugi pa se stalno nekaj prepirajo. Ker nas je bilo tako malo, smo šle z rednim avtobusom.

Organizirale smo same. Le tov. Zupan nam je svetoval, kako naj naredimo. Kadar je on dežuren in pride sem, se kaj pogovorimo in mu povemo svoje težave, da nam pomaga, če more. Ni nam žal, da smo šle na ta izlet. Raje bi seveda šle kam bolj daleč, pa ni bilo dovolj denarja. Vreme je dobro, tistim, ki so ostale doma, je lahko žal. Povabile smo tudi tov. Majdiča in tov. Klemenca, naj gresta z nami, pa nista prišla.

Tov. Majdiču smo prinesle šnops in kračo, žal mu je lahko, da ni prišel. Nada je neverjetno prijazna in zelo dobro kuha, bomo še prišle, z družinami.

Večina nas je prvič tu, drugače je pa to prvi sindikalni izlet, odkar imamo ta obrat v Induplati. Če bi konfekcija Jarše prej povedala, bi šle zelo rade z njimi.

Napišite, da smo z delom zadovoljne, da smo vesele, ker imamo obrat doma, da nam ni treba daleč na delo. Predelavke so različne, ena je tudi »skuhala«, da nas danes ni več tukaj...

Oh, ko bi vi vedela, kako smo po grmovju jurčke iskale, pa še mušnice nismo našle...

Povedale so še mnogo prijetnega, bile so dobre volje in bilo mi je žal, da jih pravzaprav nismo zares sprejeli za svoje, teh prijetnih Pečank, ki že tri leta delajo v okviru naše DO, pa jih sploh ne poznamo. Naš sindikat najbrž spi, žal...

md

Delavci o kvaliteti

Kvaliteta izdelkov je slaba in pada. Kje je vzrok in kaj bi morali narediti, da bi jo izboljšali?

Takole mislijo o tem v predilnici, tkalnici, oplemenitilnici in konfekciji.

VIDMAR SLAVKA, predilnica

Kvaliteta je odvisna od več stvari: kakšen material nabavijo, včasih je veliko slabši, se trga, nagaja — vozli se delajo, neenakomerno teče.

Zelo veliko vpliva klima naprava — če ni vlage ali če je preveč, če je prevroče ali premrzlo.

Včasih je premalo delovne sile, tu spodaj smo samo tri predice, če bi tekli vsi stroji, nas je premalo.

Tudi stroji so lahko vzrok, če se pokvarijo, ni naša stvar.

Včasih pravijo, da je nabavljen isti material, me pa v rokah čutimo, da je drugačna kvaliteta.

Če je vse v redu, samo pazim in snemam, lahko sem pozorna na to, da delam čim manjše vozle, drugega ne morem nič izboljšat.

Starejše delavke se zelo trudimo, mlade morda včasih res delajo prevelike vozle, treba je imeti prakso, da lahko delaš dobro.

PEČE REGINA, predilnica

Zadnje čase dobimo tako slab material, da nam zelo trga na strojih.

Kadar strežemo obem stranem stroja (kadar se predejo visoke številke preje), je dela preveč, ne moremo vsega narediti.

Morda tudi klima ni, kot bi morala biti. Pri oknu je včasih premalo vlage, pa trga.

Starejše predice se zelo trudijo, dekleta v snemalni koloni se ne trudijo tako, včasih gredo kar mimo,

namesto da bi »poštukale«. Potrudimo se, kolikor moremo, če ne moreš postreči, kadar se trga, ne moreš. Potrebna bi bila boljša organizacija: kadar se menja material, potrgamo tam, kjer je na stroju veliko, kjer je malo, pa pustimo. Mojstri bi se morali pogovoriti, kaj dajejo gor in na katerem stroju bodo zamenjali.

Nimamo vozičkov, nimamo cevke, praznimo si vozičke in iščemo cevke okoli drugih strojev. Treba bi bilo nabaviti nove cevke, premalo jih je in slabe so. Niso več gladke, zatikajo se in trgajo material.

Ko iščemo cevke in vozičke, bi se lahko malo oddahnile, ali pa čistile stroje.

Če se stroj pokvari, moraš ne vem kako dolgo prosit, naj ti ga popravi. Raje sama dam »gurno« gor, kot da bi ga iskala in čakala in prosila.

V materialu je preveč smeti, stroji so zaprašeni, vse je kosmato. Včasih tega ni bilo.

HREN ANTON in TONČKA BRAVKAR, tkalnica

V tkalnico pride slaba preja, vozli so zanič, če so preveliki, se odveže, tkalka ne more tu nič pomagat; potem je treba blago seveda šivat.

Ze valji pridejo strgani, na enem koncu je pretrdo, na drugem premehko, ni enakomerna osnova.

Včasih je že preja zmešana, dve številki votka, zmešan malon, šantung...

Vsak teden vlagajo drugo osnovo, samo za en valj — vse zamenjajo.

Tri, štiri stroje vložijo enako, potem pa čez en teden vse vzamejo ven. V pripravljalnici so stali tri dni, ker navitkov ni nihče odpeljal v predilnico.

Če bi se povsod tako mudilo kot

v tkalnici, bi bilo drugače. Valja in navitka nihče ne vidi, blago pregledajo in najdejo vse napake. Delo v tkalnici je premalo ocenjeno. Med malico ne ustavljamo strojev, po posebnem sistemu in dogovoru smo uredili tako, da stroji tečejo nepretrgoma.

Vsi gledajo samo na tkalnico, vse kar dobiš, moraš dobro narediti — kot bi lahko popravljal napake drugih.

Napak tkalnice je malo: redke ali goste proge, ali mreža. Drugih napak ne more biti. Edino stroj se lahko pokvari.

(Nadaljevanje na 5. strani)

Kontrola kvalitete

Kako je v fizikalnem laboratoriju, kaj delajo in s kakšnimi problemi se srečujejo, nam je povedala MARIJANA ZUPAN, vodja fizikalnega laboratorija, ki trenutno nadomešča tov. Puhanovo:

Delamo vhodne kontrole materialov pred obdelavo, ko pridejo iz predilnic. V večjih količinah pride iz uvoza bombažna preja. Delamo dnevno kontrolo naše preje. Dela je tu veliko, velikokrat si slabe volje, ko ugotoviš slabo kvaliteto, pa se

napake ne odpravijo, ampak se ponavljajo dalj časa.

Ce doma naredimo slabo prejo, se posuka v dvojno ali drugače porabi (za vrotek). Napaka iz predilnice se vleče skozi tkalnico in velikokrat se slabo delo pokaže šele pri končnem izdelku v oplemenitilnici. Če pride slaba kvaliteta od drugod, če ugotovimo slabe trdnosti, če trdnost ni enakomerna, imamo zahteve.

Ne spomnim se, da bi celo po-

šiljko poslali nazaj, zahtevamo bonifikacije glede na kvaliteto, ki ne ustreza našim zahtevam.

Dolgo smo imeli probleme s par-tijami — preja je vsakič drugačna.

Delavci o kvaliteti

(Nadaljevanje s 4. strani)

MISLEJ FRANC, barvarnica

Ce je material mešan, nastanejo proge po osnovi in po votku. Morali bi presortirati material, partijo skupaj; biti bi morale večje količine, ne bi smeli nabavljati toliko vrst materiala.

dolgi in široki.

Tudi za popravilo moraš prosit ne vem koliko časa, preden se kdo zgane.

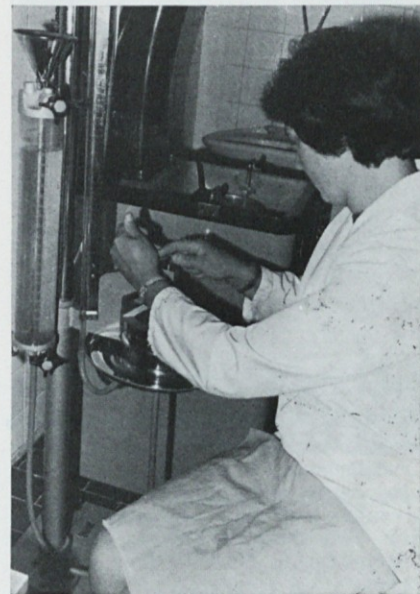
Barve se usedajo, to povzroča drugo in tretjo kvaliteto, ker je po-barvano kot bi barvo natrosil po blagu in se to ne da več popraviti.

REJC IVANKA, konfekcija

Sukanec je slab. Stroji tudi niso dobri, imamo še stare, moramo z roko porivat nazaj, pa se utrga.

Norma je kar v redu, delati moramo, pa gre. Govorijo, da bi jo radi zvišali, pa ne bo šlo. Smo vsak dan starejše, mlade bi morda še do-segle višjo, kar nas je malo starej-ših pa težko.

Me pravzaprav nimamo slabe kva-litete.

Schopper aparat za preizkušanje vodonepropustnosti

Ker se barva, se pojavljajo pasovi — črte (odvisno od polimerizacijskih verig, koliko ima katera prostih vezi, na katere se veže barva).

Delamo analizo končnih izdelkov — tkanin. Kar je standardnih tkanin (zaves), se kontrolirajo trikrat na leto. Zelo smo zasedeni s preizkušanjem in kontrolo kvalitete impregniranih tkanin, da pridemo v meje zahtev. Določene stvari kupci tolerirajo, absolutno pa ne tolerirajo vodonepropustnosti. — Če ne drži vode, dajejo celo pošiljko na razpolago — lahko jo popravimo, to se še da. Bolj kočljiva pa je remisija, ki je odvisna od barv, to se seveda ne da popraviti.

To sta dve glavni veji dela v fizi-kalnem laboratoriju. Drobni stvari je še veliko; kontrola pomožnih izdelkov: sukanec za konfekcijo, vrvi-ce (če je pretežka, je to čista izguba, ker jo kupujemo na kg).

Silno neprijetno delo so reklama-cije. Že nekaj let imamo na civilnih šotorih bele strehe — plastificirana tkanina; šivanke so prebodle film. To smo premazali s pleksisolom, da smo zapolnili luknjice. Lani smo dobili iz uvoza sukanec, ki je bil impregniran — sintetično jedro, ovito z bombažem. Preizkusili smo ga na aparatu za dež, v parku smo imeli tri mesece postavljen šotor, ki je prenesel vse — dež, sneg, na-live — ko je šel v redno proizvod-

(Nadaljevanje na 6. strani)

Včasih letijo pripombe na oplemenitilnico. Če zmanjka kakšne kemikalije, pa rečejo mojstri, naj delamo kar brez nje, potem je pa slabo. Uporabljali smo vodo iz industrijskega kanala, pa je bilo vse »flekasto«. Sedaj, ko imamo vodo, je dobro.

Veliko stvari je, ki bi se dale z malo truda urediti.

Naši stroji so slabi, velikokrat se zgodi, da se blago zguba, čin je zgubano, se pozna temnejša črta. Predtekači so včasih preozki, pa se naredi guba, biti bi morali dovolj

Delavci torej vedo, kje so napake in tudi, kaj bi bilo treba narediti. Se bo torej kvaliteta kajboljšala? Kdaj?

Pred dnevom upokoјencev

Otroci, mladina so za vsako družbo tisti del prebivalstva, o katerem se največ govori, izraža največ naspotojučih se mnenj in kritik, pa tudi največ nežnih, vzpodbudnih in ljubeznivih besed. Vsi, ki imamo otroke, pa tudi tisti, ki smo jim le tete in strici, znanci in prijatelji njihovih staršev, se zavedamo, da se bodo naši otroci čez nekaj let aktivno vključili v življenje, da bodo kaj kmalu z nami vred, pozneje pa samostojno vodili organizem naše družbene skupnosti. Zato ne gledamo na razvoj naše mladine samo z največjo nežnostjo in simpatijami, ampak tudi z največjo skrbjo in željo, da se mladina oblikuje v ljudi trdnih in poštenih značajev. Ze-

limo si, da bi znali naši mladi, ko bodo stopili v življenje, razvijati take medsebojne odnose, ki bodo temeljili na medsebojnem razumevanju, na skrbi in pomoči drug drugemu. Z eno besedo, želimo, da bi bili LJUDJE, vsak posameznik pa ČLOVEK, poln vsega dobrega in lepega. Želimo celo, da bi bili mladi, ki ob nas rastejo in se razvijajo, boljši kot smo mi — morda celo preveč pričakujemo od njih.

Dnevi, tedni, meseci in leta pa minevajo, ne da bi vedeli kdaj in kako. Ob delu in skrbi pozabljamo nanje, kot bi nam v življenju ne pomeni ničesar. Začudení šteјemo leta le, ko začenјamo novo leto ali takrat, ko praznuјemo roјstne dneve.

Čeprav neradi, smo vsako leto starejši in ob pogledu na mlajše radi pripomnimo: »No, tudi ti pridejo za nami.« Staranja je naraven pojav in biti star ni prav nič hudo, kajti vsako obdobje v človekovem življenju prinaša svoje radosti in zadovoljstva. Posebno ni hudo biti star, dokler si zdrav, dokler si lahko sam pomagaš, dokler si potreben še drugim in dokler lahko še opravljaš kakšno svojim zmogljivostim primerno delo. Problem za stare ljudi, pa tudi za njihove svojce navadno nastopi šele tedaj, če stari očaki toliko obnemorejo, da si sami ne morejo več pomagati ali če teže obole. V sodobni družini so pa tudi pogostejši tako imenovana navskrižja med staro in mlado generacijo. Predvsem je treba upoštevati, da so stari ljudje zaradi naravnih sprememb, ki jih neprestano doživlja njihov organizem, vedno manj zmogni znajti se v spremenjenem položaju, se prilagajati mladim ljudem in razumeti njihove potrebe. Hitri tempo življenja pogojuje, da se interesi mladih ljudi vsak dan bolj razlikujejo od interesov starejšega rodu, kar ima za posledico, da starejši družinski člani ne razumejo svojih odraslih otrok glede pogledov na življenje, moralnih norm, zanimanj in navad ter obratno.

Če bi nam odgovarjali sami, bi bile to pripovedi sreče, miru in pokoja, pa tudi zgodbe trpljenja in žalosti. Te zgodbe nam veliko pomenijo, saj ti ljudje živijo med nami, so del nas in četudi včasih nehote pozabimo nanje, nas življenje vendarle zdrami, čut ljubezni in odgovornosti za njihovo počutje zbliža, da prisluhnemo njihovim željam in vprašanjem. Včasih kar malce težko razumemo, kako skromni so in kako malo jim je treba, da so srečni. Srečni so, da smo z njimi, da jih spoštujemo, smo z njimi vljudni, skratka, da jih imamo radi!

15. 9. 1976 se bomo v našem kolektivu po hitro preteklem letu zopet srečali z upokoјenci. Vsi, ki smo še aktivni, ne pozabimo, da pomeni to enodnevno srečanje skromno oddolžitve za trud, ki so ga vložili za našo boljšo prihodnost.

S. M.

Kontrola kvalitete

(Nadaljevanje s 5. strani)

njo, pa je puščal. Verjetno so bile šivanke predebele ali pretope, sukanec ni zapolnil lukenj. Pri takih reklamiranih šotorih šive premazemo.

Nekatere reklamacije tudi niso upravičene — če stranka nese tiskane zavese v čistilnico — pod vplivom perkloretilena se barve spremenijo. Priporočamo pranje tiskanih zaves na roko, toda stranke se tega ne držijo vedno.

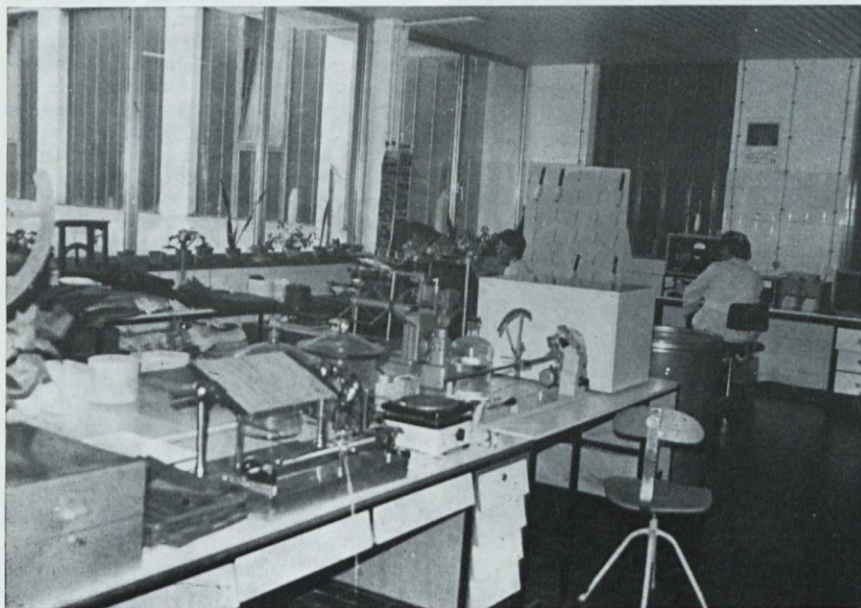
Kvaliteta? Žal pada. Nekaj krivde je morda res v materialu, nekaj pa je krivde pri ljudeh — nezainteresiranost, delajo za normo; včasih pa tudi malomarnost. Včasih vlakno res samo zataji — lahko ni dovolj zrel

bombaž, pri sintetiki se pojavljajo pasovi (vsi vemo, da dvajset nitk tkalka ne more zamenјati).

Vsak po svoje malo doprinese k slabi kvaliteti. Če bomo vse pripisali materialu, ne bomo napak nikoli odpravili. Delo tu je zahtevno, biti moraš natančen (za analize) in realen (za klasificiranje).

Ko dobimo poročilo iz IBM o kvaliteti, o popustih, bi se morali res zamisliti, če je to potrebno. Imamo za 150 milijonov popustov na mesec. — in številka raste. Morda smo včasih tudi sami preveč kritični (v adjustirni).

Če bi se vsi potrudili, bi bilo slabe kvalitete gotovo manj.

Pogled na fizikalni laboratorij

OBVESTILO

Dom na Mali planini bo od 20. septembra do šolskih zimskih počitnic in od konca počitnic do 15. junija odprt samo ob petkih, sobotah in nedeljah. Zato prosimo člane DO, da se prijavijo do četrtka in dvignejo napotnico v restavraciji.

TOZD Restavracija

Asfaltiranje dvorišča

Povsod skrbimo za lepše okolje, tako tudi v našem podjetju. Seveda ne moremo imeti okoli tovarne parka, lahko pa imamo asfaltirano dvorišče, vmes pa majhne zelenice. In prav to je bilo v letošnjem planu, ki smo ga tudi uresničili.

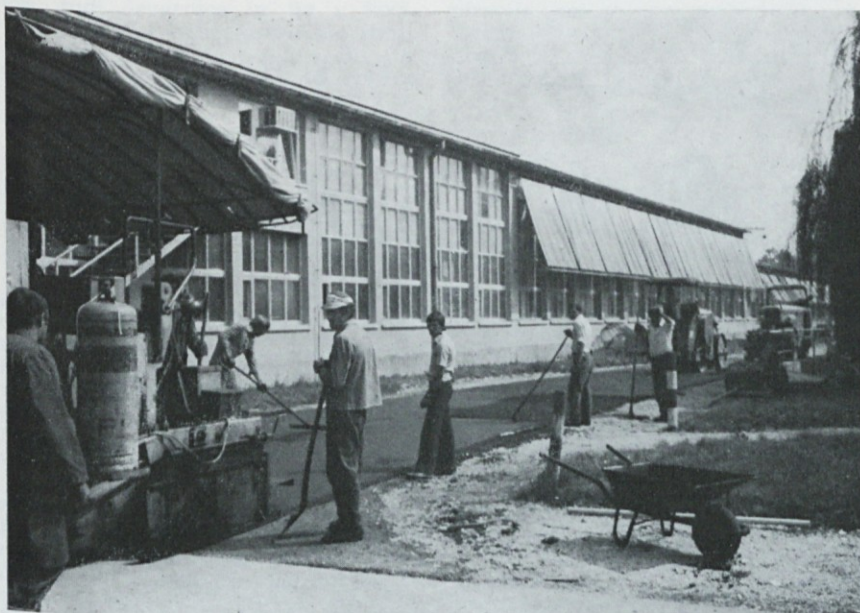
Najprej so položili tudi nekaj nove kanalizacije, potem pa so asfaltirali. Seveda niso takoj položili asfalta, ampak so teren še prej splanirali, odvečen material odstranili, šele nato pa asfaltirali. Nov asfalt so položili pred oplemenitilnico, nato

pred predilnico, kjer bo tudi zeleznica in vodomet, ter ob tkalnici, kjer bi bilo potrebno tudi urediti okolje. Zakrpali pa so tudi nekaj starega asfalta.

Seveda pa to ni samo delo, ampak je tudi velika investicija, saj bo vse skupaj stalo okoli 100 starih milijonov.

Asfalt so položili tudi okoli zračne hale. Iz nove trafo postaje so potegnili tudi nov električni kabel, ker star kabel ni zadovoljeval potreb predilnice.

Zdenka Hiršman

Delavci Slovenija ceste polagajo asfalt

Takole so prekopali dvorišče, da so položili kanalizacijo

Takole je po končanih delih videti nova pridobitev

NAVODILA ZA VARNO DELO

- Ni nesreče brez vzroka! Misli na varnost! Skrbi za varnost!
- Pri delu uporablaj pravilno obutev!
- Zavaruj si oči!
- Ne čisti, maži ali popravljalj stroja med obratovanjem!
- Ne uporabljalj poškodovanega orodja!
- Pred vsakim delom naredi plan dela in pri tem upoštevaj varnost!
- Ne nosi ostrega ročnega orodja po žepih.
- Pred in med delovnim časom ne pij alkoholnih pijač.
- Dohodi do električnih razdelilcev, gasilnih aparatov in hidrantov naj bodo vedno prosti.
- Ne uporabljalj slabe, poškodovane lestve.

REGRES

Obveščamo vse člane kolektiva, ki še niso prejeli regresa za letni dopust, pa so do njega upravičeni, da jim bo izplačan v mesecu novembru.

Uprava

TRIGLAV

Mladinska organizacija Induplati je organizirala pohod na Triglav od 20.—22. avgusta.

Prijavilo se je štirinajst članov DO, žal je eden zamudil avtobus.

V Kranju se nam je pridružila osamljena planinka, ki se je v našo družbo hitro vključila in celo pot trla srca naših fantov. Že v avtobusu smo se prijetno sprostiti, prepevali in si pripovedovali šale.

Potem smo vzeli pot pod noge. Po prvih zastojih (ker je nekatere dajala sapa, druge pa noge) smo prešli iz gozdov med skale in dosegli Vodnikov dom na Velem polju, kjer smo zajtrkovali. Kmalu smo se odpravili proti Planiki.

Vreme je bilo lepo, razgled čudovit, srečali smo celo gamse.

Na Planiko smo prišli zgodaj popoldne in s tem je bilo hoje za prvi dan konec.

Družba pri naši in pri drugih mizah je bila prijetna in prisrčna in prepevali smo pozno v noč.

Na skupnih ležiščih hecov in zabave ni in ni bilo konec, kdor je mogel, je lahko tudi spal.

Pred svitom smo se smejali na račun večera; nekateri so iskali svoje stvari po vseh kotih. Po zajtrku smo se zagrizli v skalovje; dan se je ravno dobro začel. Triglav je bil v oblakih in hiteli smo, da nas vreme ne bi preganjalo. Na nevarnih odsekih smo pomagali drug drugemu, izkazalo se je tudi, da je v hribe res treba vzeti s seboj dobro opremo — nismo zaman nosili s seboj vrvi.

Na Malem Triglavu je postalo mraz, začelo je snežiti, pot je bila spolzka, klini in »zajle« so bili ledeni; rokavice in kape so nam še kako prišle prav!

Bil je romantičen vzpon — ne kot na Triglav — bilo je neprijazno in naporno (kot da hodimo na Himalajo).

Tako so vsaj občutili tisti, ki so bili do sedaj na Triglavu le v le-

pem vremenu. Nekaj drugega je gora v soncu ali v neprijaznem snežnem meteu.

In — osvojili smo vrh! Nekateri prvič, zadnjič prav gotovo nihče! Občutek je tako lep, da bi ga hotel vsak doživeti vsaj še kdaj.

Bilo je veliko ljudi, tako da smo se samo slikali, privezali dušo k telesu s kačjo slino in se začeli spu-
(Nadačjevanje na 9. strani)

Pred vzponom — spočiti in dobre volje

Bili smo v Murski Soboti

Naša mladinska organizacija že dalj časa tesno sodeluje z mladimi šolarji iz Osnovne šole Puconci, zadnje čase pa tudi z mladimi iz Murske Sobotice. Na povabilo smo se 17. tega meseca odpravili štirje mladinci in jih obiskali. Krenili smo ob pol šestih izpred naše tovarne. Spremljalo nas je slabo vreme, ki pa ni vplivalo na vzdušje v avtomobilu, saj ni manjkalo pesmi in šal. Pot nas je vodila tudi po novi cesti Celje—Maribor, od tam pa preko Ptuja, Ormoža do Murske Sobotice. Tu so nas lepo sprejeli ravnatelj osnovne šole Puconci in vodstvo občinske konference mladih. Kmalu smo se zapletli v prijeten pogovor o življenju v teh krajih, ljudje delajo pretežno po kmetijah. Zelo si prizadevajo, da bi uredili tudi manjšinsko vprašanje. Radi bi zgradili novo dvojezično šolo, vendar morajo prvo zgraditi novo cesto, ki

bi povezovala te kraje do šole, saj so sedaj le kolovozne poti. Letos so pričeli s prvimi kilometri te ceste in sicer s pomočjo JNA in mladinske delovne brigade. Upajo in tudi mi smo jim zaželeli, da bi jim naloga uspela.

Ogledali smo si to mladinsko delovno brigado, katero sestavljajo tudi brigadirji iz naše občine. Po veselem kramljanju z brigadirji in igranju šaha in namiznega tenisa, smo se odpeljali na kosilo. Po kosilu in po dobri kapljici smo si bili že kar domači in kar hudo nam je bilo, ko smo se morali posloviti. Ob slovesu so izrazili željo, naj jih še obiščemo v večjem številu. Potem pa srečno in že smo drveli proti domu.

Srečno in vsi polni dobrih vtisov smo prispeli domov v večernih urah.

Mavricij Grošelj

Končno — na vrhu!

TRIGLAV

(Nadaljevanje z 8. str.)

ščati. Tudi pri spustu nam je sneg otežkoal pot, vendar smo srečno premostili vse težave in prispeli na Dolič — Tržaško kočo.

Ko smo odhajali proti Sedmerim jezerom, je deževalo. Pot je bila blatna. Bilo je lepo, pa smo kljub temu veselo pozdravili dim, ki je oznanjal naslednjo, četrto kočo! Tam čaka topla juha, čaj, smeli bomo sesti in se malo spočiti.

Po počitku smo se odpravili naprej proti koči na Bogatinu; morda bomo imeli tam več sreče in bomo našli vsaj nekaj prostih ležišč. Na Sedmerih je bilo namreč zasedeno vse, tudi drvarnica in tla v koči.

Pred leti je to kočo obiskalo skozi vse leto tristo planincev, sedaj jih je v enem dnevu v njej še enkrat toliko.

Sedaj nas je spremljalo sonce. Poti pa ne konca ne kraja, malo gor, malo dol itd., kočje pa nikjer.

Tudi sonce se je utrudilo in je spet začelo deževati, vendar na vso srečo: tu je že kočja na Bogatinu.

Zasedena seveda. Prenočišče smo dobili šele na Komni.

Za nami je bil naporen dan, saj smo hodili 12 ur, vendar to ni kvarilo razpoloženja. Preživeli smo prijeten večer.

Naslednji dan smo se spustili v dolino in se zdravi, zadovoljni in srečni odpeljali domov.

Šli bomo še, seveda. Povabili bi radi tudi druge člane delovne organizacije, naj se nam prihodnjič pridružijo, v taki prijetni in prisrčni družbi je tak pohod res nepozabno doživetje.

Mavricij Grošelj

Pohod na Korošico in Ojstrico

V okviru priprav za pohod na Triglav je planinski odsek ZSMS Inđuplati organiziral pohod na Korošico. Predvidena je bila pot iz Kamniške Bistrice preko Presedlaja na Korošico. Tukaj bi prespali in se naslednji dan povzpeli na Ojstrico. Do predvidenega roka se je prijavilo deset planincev.

V soboto 31. julija sem zložil stvari v nahrbtnik in se odpeljal v Kamniško Bistrico. Na moje preseñenje sem končno našel enega člana, prej desetice podpisanih. Ne vem kakšen razlog jih je odvrnil. Vreme res ni bilo najboljšje, pa vendar v planinah se to zelo hitro menja. Ko se je kazalec na uri že krepko pomaknil čez 14. uro pa tudi na zamudnike ni bilo več računati. S hitrimi koraki sva stopala po cesti, kjer je z markacijo označen začetek poti. Napis na smerokazu poti »Presedlaj 3 h« in nato do Korošice še dve uri nama je dal vedeti, da naju čaka lep kos poti. Ozračje je bilo precej soparno, tako da sva morala večkrat ustaviti korak. Pot se zelo dolgo časa vije med bukovim gozdom in se šele proti vrhu Presedlaja prične ruševje ter odpre razgled po dolini. Pogled v dolino nama je dal slutiti, da se pripravljata k nevihti. Na Presedlaj sva prišla v dobrih dveh urah. Tu je križišče poti, ki pelje od Korošice na Konja, Dol, Konško planino ter nato na Veliko planino. Pospešenim korakom sva nadaljevala pot proti Korošici. Vmes je že začel škropiti dež, a vseeno sva prišla v kočjo bolj preznojena kot pa mokra od dežja. V koči kljub gneči končno dobiva prostor, da se lahko vsaj vsedeva. Planinci še vedno prihajajo, zunaj pa zmeraj bolj dežuje. Ko se najeva, se pogovarjava z drugimi obiskovalci kakšne ture planirajo za jutri. Ob prepevanju se kmalu nekateri začnejo

odpravljati v sobe. Nama pa je to noč dobrodošla tudi klop. Ko sva se zjutraj zbudila, zunaj ni kazalo, da bomo ta dan sploh videli sonce. Ko pa se najeva, se zunaj že zbirajo prijatelji planin. Vsak odide v svojo smer, saj od Korošice vodijo poti na Ojstrico in nato naprej na Škarje, Babo, Planjavo ter na Kamniško sedlo. Ena pot vodi pod vrhovi in je veliko krajša. Zelo hitro se lahko spustiš v Robonov kot in to v dveh urah.

Daljša pot je pot proti Lučam v Logarski dolini. Tu je sedaj možen dostop z avtomobilom in je pot občutno krajša. Na tej trasi razmišljajo o tovorni žižnici, kar bi precej olajšalo oskrbo Korošice, postojanke, ki se imenuje po vnetem ljubitelju gora Kocbeku. Tudi lega te postojanke je odlična. Leži v kotlini, ki izgleda kot naravni stadion.

V eni uri sva prispela na vrh Ojstrice. Prečudovit pogled na Logarsko dolino, Robonov kot, Matkov kot je doplačal trud in nevšečnosti na poti. Medtem ko se je Gorenjska zakrivala v megli in tu pa tam so iz nje moleli zeleni otočki. V ozadju Logarske doline se vidi gora Olševa, če je zelo čisto tudi Potočka zijalka. V ozadju Olševe je Raduha. Levo od Raduhe se razprostira zelo dolg greben Košute. Od dveh planincev iz Celja sva zvedela še marsikaj zanimivega, ko smo nadaljevali pot čez Škornje, Babo in Planjavo. Ko smo prišli na Kamniško sedlo, sva se okrepila z enolončnico. Ravno ta čas, ko sva bila v koči, pa nama je pozneje nagajal. Ko sva odšla iz kočje proti Kamniški Bistrici pa naju je celo pot pral dež.

Mokra eden bolj kot drugi, sva se hitro odpeljala proti domu, novemu dolinskemu življenju naproti.

Marjan Pipan

Hvalevredna samoiniciativa delavcev v ART tkalnici! Ali pa tudi res kaj vpliva na kvaliteto?

Le kam tako strmijo med delovnim časom?

Na delu veselih obrazov...

Moj dopust

Dopust, 20 dni ga imam, sem mislila izkoristiti v dveh delih: 10 dni z družino na morju, 10 dni pa z možem in prijatelji v Zahodnih Julijcih.

Dopust na morju se je spremenil v bolniško: tri dni prej, preden smo se odpeljali na morje, sem bila na operaciji podplata, po nekaj dneh je najmlajša dobila angino, dan za njo pa jaz vnetje srednjega ušesa, mož je preboleval rdečke (hčerki sta jih imeli 14 dni prej), samo starejša hčer je bila kolikor toliko v redu. Poleg tega, da nam je bilo še huje, je bilo razen enega dne vse dni sončno in toplo. Upala sem, da bomo do 16. julija, tega dne smo mislili iti na pot, vsi zdravi.

Začeli smo s prvimi pripravami: za 14 dni je bilo treba nakupiti hrane, opreme smo nekaj imeli, nekaj smo si jo sposodili pri PD, treba se je bilo zavarovati; najprej za moža in prijatelja alpinistično zavarovanje, za mene planinsko, potem še zavarovanje sopotnikov in sebe v avtomobilu pa še sam avto. Treba je bilo kupiti bencinske bone, da še teh skrbi ne bi imeli, da nam zmanjka denarja za bencin. Poleg vsega tega smo trenirali, kakor je pač kdo mogel, jaz tek vsak drugi večer 6×400 m na kamniškem igrišču.

Komaj smo vse spravili skupaj, je že napočil dan odhoda. Za otroke bo poskrbela žlahtnica. Vse skrbi, ki jih ni bilo malo, saj smo imeli s seboj 2 šotora, 3 puhaste komplete, plezalno opremo, blazine, deke, osebno opremo ter hrano za 14 dni, smo stlačili v »katrco« in okoli 12. ure odpeljali proti Novi Gorici. Tam sta nas pred mejo čakala Joži in Tone in po opravljenih formalnostih smo odpeljali proti severozahodni Italiji. Ceste so precej ravne, pokrajina monotona, kar za voznika ni prijetno. Začela se me je lotevati dremavica. Proti temu je mož našel »zdravilo«. Kar naprej je nekaj godrnjal nad mojim načinom vožnje, tako da me je zaspanost minila. Kmalu mu je bilo treba povedati, da je najboljši sopotnik tisti, ki je tiho, in glej, res se je tista dremavica preselila nanj.

Ustavljali smo se samo tam, kjer smo se morali; enkrat, ko smo tankali bencin in štirikrat, ko smo plačevali cestnino.

Večero se je že, ko smo ustavili in se utaborili na začetku doline Macugnage. Zjutraj smo se po zelo vijugasti cesti pripeljali do Peccota, kjer so se

naši trije fantje poslovili. Sli so plezat vzhodno steno Monte Rosse, midve pa vsaka s svojim avtom nazaj do Domodossale in naprej do švicarske meje, kjer smo se nasmejali najini italijanščini. Brez problemov sva prišli čez, saj ne sprašujejo drugega kot za slivovko.

Čez gorski prelaz Simplon sva čez Brig in Visp prispeli v Täsch in poiskali avtocamp. Našli sva zelo lep prostor na koncu campa, in ko sva že začeli po-

Naš tabor v Tascnu

stavljati šotor, je prišel oskrbnik avto-campa in rekel, da je »verboten« (prepovedano). To je del nemško govoreče Švice. Ko sva začeli zmgovati z rameni, je vedel, da nama v nemščini ne bo dopovedal, je v polomljeni angleščini vprašal, od kod sva. Povedali sva, da iz Jugoslavije, takrat je tisti »verboten« odpadel in midve sva v miru postavili šotor. Bil je že skrajni čas, ker je začelo deževati. Dva Madžara sta nama vsak po svoje pomagala. Žena s požirkom žganja, mož je posodil kladivo, ker so šli klini bolj težko v tla. Vedeli sva, da naših fantov nekaj dni ne bo, zato sva se naslednji dan odpravili na izlet do Fluhaspa, na višino 2616 m. Za tri ure hoje gor in dve nazaj. Imajo pa njihove planine zelo bujno vegetacijo, rožic precej več kot pri nas in veliko več vrst jih je. Tudi gamsov in muflovov je zelo veliko, pa tudi plašni niso preveč. Drugi dan so se naši fantje vrnili; utrujeni sicer, vendar veseli, da jim je steno uspelo preplezati.

Matterhorn je zaradi na novo zapadlega snega odpadel, zato smo imeli en dan za lenariti. Naslednji dan smo se vsi odpravili na Unterrodborn. Vstali samo ob 5. uri in iz Täscha krenili na-

vzgor. Pot se je vlekla, vmes je nekajkrat zagrmelo, vendar smo mislili, da ne bo dežja. Vendar na višini 3000 m ni treba veliko oblakov, že iz vsake megle se vsuje, pa ne samo dež, tudi sodra. Ko smo prišli na sedlo, ki loči Oberrhodhorn in Unterrodborn, ni nič kazalo, da bi se vreme popravilo, zato smo zavili proti vrhu Unterrodhorena (3103 m). Prevedrili smo v postaji žičnice in nato sestopili v Zermatt. Spet smo en dan počivali. V četrtek zjutraj se je pripeljala skupina planincev iz Slovenije. Name-njeni so bili na Dufourspitze (4634 m), najvišji vrh Monte Rose. Tone in Bojan sta bila med njihovimi vodniki, Tone obenem tudi vodja izleta. Odšla sta z njimi v Zermatt, mi trije, Dušan, Joži in jaz pa kakšne štiri ure za njimi.

Peljali smo se z zobato železnico na Rotbodem (2819 m) in se spustili na ledenik Gornergletscher. Pot po ledeniku je približno vsakih 100 m označena s kolli, vendar si pot išče vsak sam. Spotoma se učiš skakati v daljino, saj so nekatere razpoke široke čez meter. V Monte Rosa Hütte (planinski dom) smo prišli v snežnem metezu, ki ni obetal nič dobrega. Pričakali so nas prijatelji, najedli smo se okoli 20 h in odpravili spat.

Vstali smo ob tričetrt na eno zjutraj in ob enih krenili. Se vedno je snežilo. Megla je bila zelo gosta, tako da tistih pred seboj nismo videli. Hodili smo po njihovih sledih, če smo se ustavljali, jih ni bilo več, ker sta jih sneg in veter sproti zasipala. Hodili smo počasi, lovili sapo, ki jo je bilo z vsakim korakom više manj. Dvakrat smo se ustavili in skuhali čaj, da smo se malo ogreli, saj nas je prepihalo do kosti. Prišli smo pod sedlo, približno 4300 m visoko, ko smo zaslišali vpitje tistih pred nami. Počakali smo (hodili smo zadnji), da smo videli, kaj se dogaja. Zagledali smo naše, ki so se vračali. Veter in sneg na grebenu jih nista pustila naprej, pa še dvema dekletoma sta pomrznila nosova, to pa je bil za vodjo znak, da se je treba vrniti.

Sestop je bil zaradi snega, vetra in megle zoprni, sledi ni bilo več, tako da so imeli vodniki dovolj dela, da smo se srečno vrnili. Pri Monte Rosa Hütte smo se najedli, se poslovili od starih in novih znancev in se odpravili nazaj v tabor.

(Nadaljevanje prihodnjič)

V Peccetu smo se ločili, ostali sva sami

S poti na Unterrothoru. V ozadju Weisshorn (4505 m)

Obvestila iz kadrovske službe

TOZD PROIZVODNJA:

Vstopi:

1. Prosenc Ivan, mikanje v predilnici, vstopil 2. 8. 1976;
2. Rovaneš Anica, šivilja, vstopila 2. 8. 1976;
3. Rebrovč Jože, vlagalec valjev, vstopil 2. 8. 1976;
4. Roudi Branko, vodja ŠRS, vstopil 2. 8. 1976;
5. Oštir Valentin, krojilec v obratu konf. Mokronog, vstopil 11. 8. 1976;
6. Palmieri Milena, šivilja, vstopila 16. 8. 1976;
7. Kirn Marjeta, šivilja v obratu Mokronog, vstopila 16. 8. 1976;
8. Vene Sonja, šivilja v obratu Mokronog, vstopila 17. 8. 1976;
9. Vrtačnik Anton, mikanje v predilnici, vstopil 23. 8. 1976.

Z dnem 1. 7. 1976 se je priključil naš DO kot samostojni TOZD Slamnik Mengeš, kjer so zaposleni sledeči delavci:

1. ing. Rainer Janez, vodja TOZD Slamnik, vstopil dne 5. 8. 1976,
2. Bergant Franc, predelavec
3. Bergant Janez, šofer — nabav.,
4. Brojan Helena, likanje,
5. Burgar Ivanka, del. v konf.,
6. Burnik Vida, šivilja,
7. Dolenc Stanislava, šivilja,
8. Gostič Marija, del. v konf.,
9. Grčar Štefka, likanje
10. Homar Ivanka, del. v konf.,
11. Hribar Veronika, del. v konf.,
12. Jamšek Francka, del. v konf.,
13. Kalan Anica, etiketiranje,
14. Kimovec Joži, del. v konf.,
15. Koncilja Stanka, šivilja,
16. Korošec Dora, šivilja,
17. Košak Ljudmila, del. v konf.,
18. Kuhar Anica, šivilja,
19. Kunstelj Ana, del. v konf.,
20. Kušar Margareta, šivilja,
21. Levec Jožica, likanje,
22. Oražem Leopoldina, del. v konfekciji,
23. Osredkar Ljudmila, klaser OTK,
24. Pogačar Ivana, skladiščnik,
25. Pungerčar Kristina, mojster izmene,
26. Strukelj Antonija, šivilja,
27. Rihtar Gabrijela, šivilja,

28. Špenko Marija, del. v konf.,
29. Senica Marija, del. v konf.,
30. Vrhovnik Kristina, korespondent,
31. Zabret Stanislava, računovodja,
32. Zupan Katarina, del. v konf.,
33. Bergant Danica, likanje, vstopila 25. 8. 1976,
34. Levec Majda, del. v konfekciji, vstopila 26. 8. 1976.

Izstopi:

1. Kočnik Jože, del. v oplemenitilnici, izstopil 6. 7. 1976,
2. Belovič Slavica, previjanje v pred., izstopila 24. 7. 1976,
3. Lavrič Danilo, del. v ceradnem oddelku, izstopil 30. 7. 1976,
4. Treven Ferdinand, del. v obr. kov. konst., izstopil 24. 7. 1976,
5. Mravlje Milan, del. v oplemen., izstopil 29. 7. 1976,
7. Levec Joži, likanje v TOZD Slamnik Mengeš, izstopila 5. 8. 1976,
8. Mrhar Nuša, sukanje v predilnici, izstopila 13. 8. 1976,
9. Razpotnik Alojzija, adjustiranje tkanin, upokojena 24. 8. 1976.

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB:

Vstopi:

1. Hiršman Zdenka, gradbeni tehnik, vstopila 16. 8. 1976,

2. Zajc Franc, tehnolog, vstopil 16. 8. 1976.

POROČILI SO SE:

1. TIČ Francka, poročena KRALJ,
2. ŽUČKO Marta, poročena MAL,
3. STEGNAR Ana, poročena PETERKA,
4. VERHOVŠEK Zdenka, poročena MARTINCIC,
5. OREHEK Anka, poročena JANKOVIČ.

Ob prerani, nenadni izgubi moje ljube mamice

ALBINE SLAPAR

se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam, sodelavcem in mojstrom iz konfekcije za pozornost, cvetje in denarno pomoč. Zahvaljujem se tudi vsem, ki ste jo pospremili k večnemu počitku, meni pa lajšali ure trpljenja.

Hčerka Olga Cerar z družino

POROČILO O GIBANJU OSEBNIH DOHODKOV ZA MESEC JULIJ 1976

Izračun vrednosti točke za III. tro-mesečje znaša din 0,0287. Zaradi višje vrednosti točke in prav tako menjajočega dela OD se je tudi povprečje osebnih dohodkov dvignilo. Izračun menjajočega dela osebnih dohodkov za julij pa je bil sledeč:

R-D-Z za TOZD proizvodnjo in DSSS je znašal 117,5 %

R-D za TOZD proizvodnjo in DSSS je znašal 115 %

Za TOZD Restavracijo in počitniške domove in za TOZD Industrijska prodajalna je bil izplačan menjajoči del v višini 15 %.

Povprečni izplačani osebni dohodki so se gibal sledeče:

Tozd proizvodnja din 3.565,26, Delovna skupnost skupnih služb din 4.946,49, TOZD Rest. in poč. domovi din 4.156,46, TOZD Industrijska prodajalna din 4.416,23.

Razred	TOZD proizvodnja											DSSS	TOZD Rest.	TOZD Trg.
	pred.	prilp.	tkal.	opl.	konf.	Peče	Mokr.	kov.	teh. s.					
do 2100	8	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2100 do 2500	1	1	1	—	5	2	—	6	—	—	1	1	—	—
2500 do 3000	27	23	14	5	16	5	—	20	2	—	5	—	—	—
3000 do 3500	34	56	105	32	94	26	5	13	7	—	26	7	1	—
3500 do 4000	8	23	50	35	43	11	10	1	7	5	38	4	4	—
4000 do 4500	6	4	12	19	4	2	3	6	11	1	47	7	1	—
4500 do 5000	1	4	10	1	3	—	—	2	3	3	36	3	2	—
5000 do 5500	2	3	5	3	3	—	1	1	1	—	15	3	—	—
5500 do 6000	—	—	7	—	—	—	—	—	—	—	8	—	1	—
6000 do 6500	—	—	2	—	1	—	—	—	—	1	11	—	—	—
6500 do 7000	—	—	2	—	—	—	—	1	—	3	7	—	1	—
7000 do 7500	1	—	—	1	1	—	—	—	1	2	7	—	—	—
7500 do 8000	—	1	1	—	—	—	1	—	—	—	3	1	—	—
8000 in več	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	18	—	—	—
	88	115	209	96	171	46	20	50	32	17	222	25	10	—
najnižji OD	1905	2296	2413	2662	2043	2134	3208	2103	2700	3723	2296	2311	3121	—
najvišji OD	7383	7816	7973	7420	7420	4051	7623	6584	7491	11398	12508	7509	6552	—
povprečni OD	3186	3421	3687	3749	3413	3309	3994	3244	3969	5854	4946	4156	4416	—

Vera Habjan

UGANKARSKI SLOVARČEK

ADAMIČ LUIS — ameriški pisatelj, slovenskega rodu

AVBA — pokrivalo pri narodni noši

EROT — spremljevalec boga BAKHA

KAFARNAUM — kraj v Galileji, današnji Tell Hum

NUŠIĆ BRANISLAV — znan srbski komediograf (Gospa ministrica)

VALVOLIN — znamka motornega olja

VELASCO AVVARADO — bivši predsednik Peruja, r. 1910

Italijanska križanka

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O
1															
2															
3															
4															
5															
6															
7															
8															
9															
11															
12															

Navodilo za izpolnjevanje:

Pri italijanski križanki so opisi podani za vodoravne vrste in stolpce v zaporedju, s tem da morate črna polja določiti sami. V oklepajih je podano število črnih polj za posamezne vrste in stolpce.

VODORAVNO:

1 bivši predsednik Peruja, r. 1910 — Juan (0)

2 visoka vzpetina — znamka motornega olja (2)

3 osnovna topniška enota — začetek abecede — začetnici srbskega komediografa (Gospa ministrica) — (3)

4 češki skladatelj in dirigent (Prodana nevesta) — lepotna rastlina v toplih predelih (1)

5 ustanovitelj perzijske države — era — špansko žensko ime (4)

6 osebni zaimsek — eno izmed načel naše revolucije (3)

7 pivnica, krčma — kratica našega letalskega podjetja (3)

8 pripovedna pesnitev — hoja — slovenski tednik (3)

9 jutranja zarja — klepetulja — medmet (3)

10 spremljevalec boga Bakha — tur — rodoviten otok v zalivu Mala Sirta v Tuniziji (2)

11 stičišče dveh ploskev — sestavni del stola (mn.) (4)

12 človek z velikimi očmi — kraj v Galileji, današnji Tell Hum (2)

NAVPIČNO:

A jezero na Koroškem (0)

B tanka in trda tkanina za zavese — kdor daje jamstvo (1)

C književnik — blago, material (1)

D francoski književnik (Ariana) —

poldrag kamen (3)

E glavno mesto BiH (3)

F veznik — del ženskega perila (2)

G listnato drevo — znana Verdieva opera (2)

H ime igralka Gardner — narodoslovec (1)

I solmizacijski zlog — mozolj, ogerc — začetnici ameriškega pisatelja slovenskega rodu (Orel in korenine) (3)

J železniška kompozicija — sejalcaj (2)

K pokrivalo pri narodni noši — gorovje in polotok v Egiptu (2)

L grška črka — dobesedna navedba besed — domača tovarna gospodinjstkih aparatov (2)

M moško ime — tuj dvoglasnik (3)

N vrsta buč — kratica za narodnoosvobodilni boj (3)

O osebni zaimsek — pristaniško mesto ob izlivu Volge (2)

-bd-

Izdaja v 1000 izvodih DO INDUPLATI Jarše n. sol. sub. o. Uredniški odbor: Marija JEREB, Vida KOŽELJ, Cilka MRĐENOVIC, Ingo PAŠ, Janko UKMAR, Lado ZABUKOVEC in Mira DOBRAVEC — odgovorni urednik. Natisnila tiskarna Učnih delavnic v Ljubljani. Konoplan je oproščen plačila prometnega davka z odločbo Sekretariata za informacije SRS (421-1/72 od 8. aprila 1974)